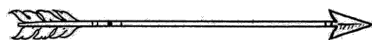

BODOVÁNÍ >

DUBEN – MĚSÍC TRÁVY

1.	Áňa	84	15.–16.	Pavián	43
2.	Dobby	60,5	17.	Tukan	42,5
3.	Hád'a	57	18.	Muhu	40
4.	Valča	56	19.	Majda	39
5.–6.	Eliška	55,5	20.–21.	Paleček	38
5.–6.	Vivaldi	55,5	20.–21.	Medúza	38
7.	Terka	51,5	22.–23.	Sysel	34
8.	Darča	51	22.–23.	Pytlík	34
9.	Helča	49,5	24.	Bujón	30
10.	Beky	47	25.–27.	Dána	25
11.	Krtek (Honzík)	46,5	25.–27.	Šíp	25
12.–13.	Klárka	45,5	25.–27.	Adam	25
12.–13.	Šnek	45,5	28.	Kuky	13
14.	Pataj	43,5	29.	Gúgl	9
15.–16.	Kosmo	43	30.	Kiki	7

1.	Bobřice	56,42
2.	Chobotnice	50,50
3.	Žraloci	38,25
4.	Rackové	35,81

100% docházka: Dobby, Eliška, Beky, Hád'a, Terka, Áňa, Valča, Darča, Muhu, Bujón, Pataj, Šnek, Paleček, Kosmo, Pavián, Vivaldi.

V dubnu byly 4 oddílové podniky.
Na výpravě jsme ušlapali 27 km.

CO BUDE > KVĚTEN – MĚSÍC SAZENIC

15. 5. 2025 oddílová schůzka

22. 5. 2025 oddílová schůzka

29. 5. 2025 oddílová schůzka

31. 5.–1. 6. 2025 **VÝPRAVA NA VODU**

Bližší informace k odjezdu, příjezdu, balení a tak dále se včas objeví na obvyklých místech. Budeme plánovat podle aktuálního stavu vody, které zrovna teď není nikde mnoho.

Sledujte aktuality na www.8ovs.cz

a

www.facebook.com/osmyoddil

PIŠKOTÍ STRÁNKY

vličat a žabiček vodních skautů z Osmičky Mladá Boleslav

CO BYLO >

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [3. 4. 2025]

První dubnová schůzka začala jako obvykle hrou. Pak se děti rozdělily po družinách, Bobřice a Chobotnice byly z důvodu nevelké účasti spojeny. Následně probíhala 3 stanoviště – volšáky, signalizace za roh a voda. Všichni se na všem protočili a potom už jsme šli do klubovny. Zakončujeme pokřikem.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [10. 4. 2025]

Druhá schůzka v tomto měsíci se nesla v duchu táboření a lakrosu. Ze začátku je ale samozřejmě hra. Potom dvě družiny cvičí lakros a dvě družiny mají za úkol během patnácti minut postavit přístřešek, všichni si do něj lehnout a pak ho i společně s plachtou složit a k tomu ještě uvařit vodu, pro kterou musí doběhnout podle plánu.

Někdo to zvládne levou zadní, někdo nedělá přesně to, co má. Povídáme si tedy o vličáckém a žabičkovském zákoně a zadáváme úkol na příští schůzku – která bude až za dva týdny – na které každý bude umět 5 bodů zákona.

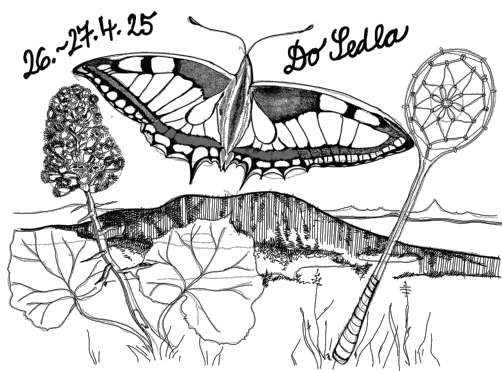
Taky jsme si všimli, že některé děti tu a tam použijí ne úplně vhodné slovo nebo výraz pro něco... Někde to zaslechnou a ani úplně přesně nevědí, co to slovo znamená a koho se tím můžou dotknout. I pro nás z vedení je to vykřičník, abychom si dávali dobrý pozor, co kolem sebe vypouštíme.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [24. 4. 2025]

Po dvoutýdenní pauze se znovu setkáváme na schůzce a začínáme jako vždy hrou. Venku ale prší a tak tam nejsme moc dlouho.

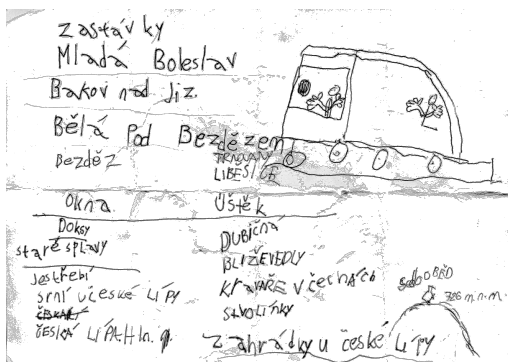
Privítali jsme novou členku Klárku, která posílila řady Chobotnic. Viděli jsme se už na akci „Ukličme Česko“, kam přišla se svou kamarádkou Beky. Přejeme jí, aby se jí u nás líbilo a aby byla posilou své družiny nejen v probíhající Boji družin.

Pak se rozdělíme na dvě skupiny. Dvě družiny plní úkol z minulé schůzky, tedy zákon. Druhé dvě družiny mezitím plní poznávačku kytek a mapových značek. Družiny se pak prohodí a po splnění úkolu už můžou i na chvíli ven, protože přestalo pršet. Říkáme si něco k nadcházející pěší výpravě, rozdáme si věci a pokřikem se loučíme.

PĚŠÍ VÝPRAVA DO ČESKÉHO STŘEDOHOŘÍ [26.-27. 4. 2025] SOBOTA

Brzký ranní sraz máme v parčíku nedaleko hlavního nádraží, protože jeho budova se začíná rekonstruovat (zatím tedy spíš demo-lovat) a k nádraží samotnému se nedá dojet autem. Je krásné slunečné ráno a vypadá to, že by nám to mohlo vydržet po celý víkend.

Cestujeme se Šnekem

Pod Svišťovým vedením jedeme (s přestupem v České Lípě) do stanice Libeň. Rozdělíme proviant a další vybavení, některé batohy lehce přebalíme (některé víc) a můžeme se vydat na cestu. Okolní kopce Českého středohoří odtud možná působí docela nenápadně, ale jen co projdeme obcí Trnoblany, cesta se začíná výrazně zvedat. Ono není divu, neboť naším prvním cílem je vrch Sedlo, nejvyšší hora v Českém středohoří na pravém břehu Labe.

Postupně se otevírají nádherné výhledy na Kokořínsko i ostatní části Středohoří a my pořád stoupáme. Žlutá značka se změní v zelenou, ta prudce zahne doleva, pak doprava a pak už je tu vrcholová plošina, z níž vede několik cest na skalní vyhlídky. Zvlášť ta na jih, do Polabí, stojí za to, tady si člověk připadá málem jako v letadle.

Stoupáme na horu s Helčou

Na vrcholu zatím svačíme, lezeme po stro-mech, sledujeme spousty otakárek, které tu poletují, a po skupinkách chodíme vyhlížet z vyhlídek. Pavián se na vyhlídce sprátelí s přítulným psíkem a pak zas krosny na záda a sestupujeme po hřebenu severním směrem. Nejdřív se cesta vine mezi rozeklanými skalami, potom už prudce sestupuje ke studánce Pod Sedlem. Je čas oběda, takže voda přijde vhod.

Některým Piškotům přijde, že mají asi málo pohybu a tak si polední pauzu zpestřují běžeckými závody na lesní cestě. A pak zase dál... Kolem Malého Sedla, vesnicí Horní Týnec s obrovskými domy, které dávají tušit, jak bohatý kraj tady kdysi býval, potom zase lesem až k další studánce, kde si chvíli orazíme. Ne však nadlouho, protože musíme pokračovat do Třebušína, kde už čeká Pytlík s rodiči. Dneska měl hokejbalový zápas a tak nás musí dohánět na trase.

Ještě je před námi jedno menší stoupání na rozcestí pod Trojhorou. U rozcestníku Klárce spadne do listů přívěšek, který dlouho a bohužel marně hledáme... Pak už nám zbývá jen přejít jedno mělké údolí a jsme v listnatém lese u příštěšku, kde bychom měli nocovat.

EXPEDICE > 9.-19. 7. 2025

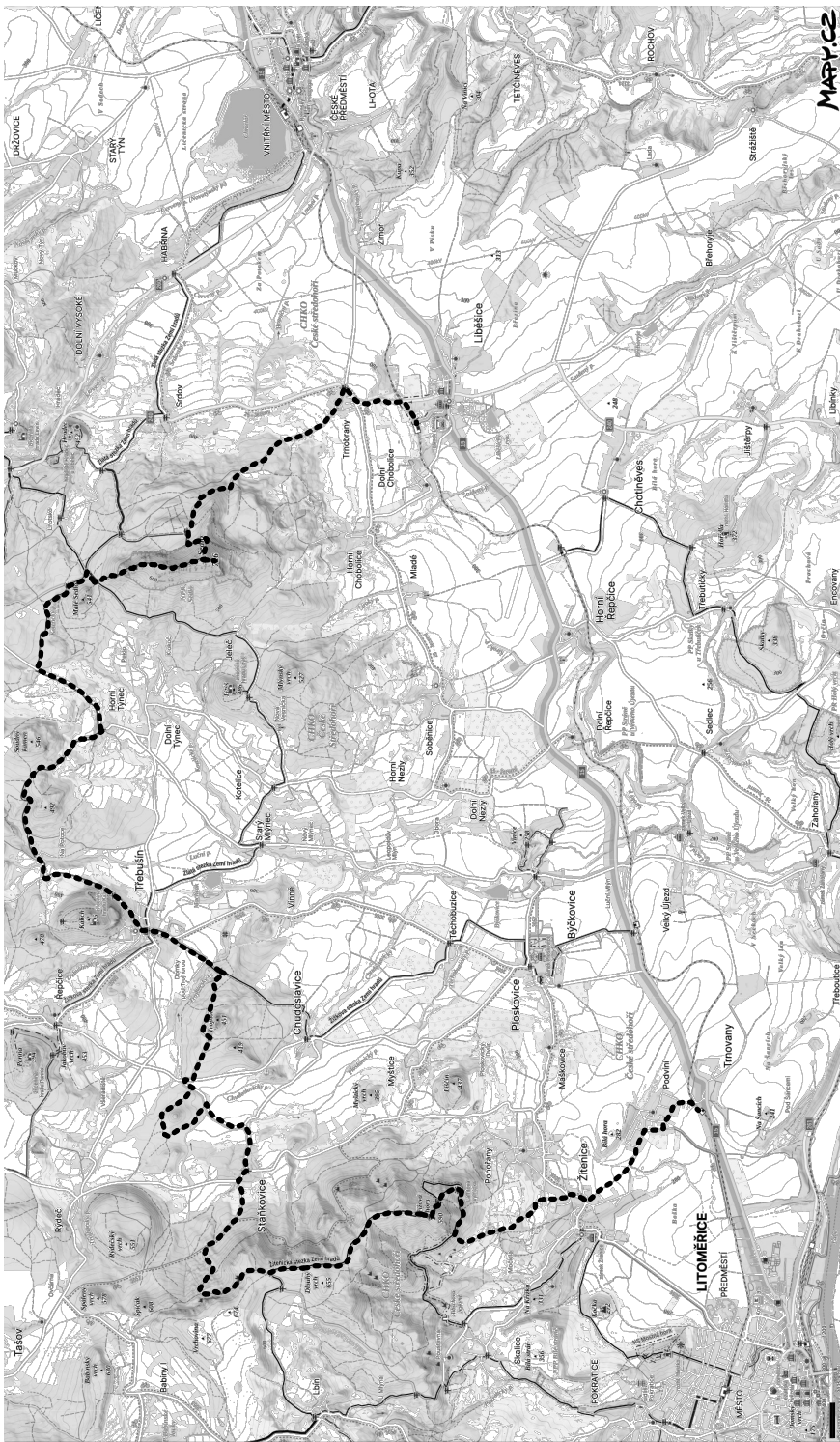
Už se to blíží! Jak je naším zvykem, bude mít naše letní expedice vodní část na některé z českých řek a pěší díl v přílehlém pohoří. Blíží informace vyjdou už brzy **ve speciálním expedičním čísle** Piškotůh stránek.

Přihlášky proběhnou jako na loňský tábor elektronicky přes systém SkautiS. Do konce května do vašich emailových schránek dorazí příslušný odkaz.

OTEVŘENÉ OČI >

V průběhu května se s našimi muži vydat po stopách historie květinových událostí roku 1945. Vše začne první schránkou, indicie jsou vyvěšeny na webu. Postupně najdete 6 významných míst a možná si představíte, co se tam kdysi stalo. Pátrejte sami, ve družinách, jak chcete. **DĚKUJEME RODIČŮM ZA PODPORU!!!**

Český středohoří

Plošně poměrně malé poloří, jehož krajina plná kuželů **pradávných sopek** je ovšem neuěřitelně malebná a místy i poměrně dramatická. Není divu, že sem jezdil pro inspiraci třeba **Karel May**, když psal **Vínnetoua**. Neměl to delako, žil v Německu kousek za hranicí.

Řeka Labe dělí Středohoří na dvě části. Na levém břehu jsou vyšší kopce v čele s **Milešovkou** (837 **metrů nad mořem**), ale v levobřežní oblasti, které se říká **Vernerické středohoří**, jsme byli na výpravě! Tady je nejvyšší horou **Sedlo** (737 **m n. m.**), což jsme poznali na vlastní kůži.

Pouštíme se do přípravy večere (oblíbené těstoviny s čímkoli, hlavně, ať je to červené) a stavíme si úkryty na noc. Po večeri zbývá už jen rozdělit hlídky a můžeme zalézt do spacáků.

V noci na hlídce
straše štěkaly psi
a řehaly dívky
Prasata.
- My jsme Terkou
na papír napsaly
že chceme spát!

Na hlídce
s Darčou

NEDĚLE

Noc je vcelku klidná, hlídky dokonce zapisují, že se nudily. Zpestření přináší snad jen Muhu, kterého se nedaří vzbudit, štěkání psů z vesnice a zvuky dalších zvířat kolem v lese. K ránu je pak pěkná zima a tak jako králík Bobek odmítal opustit vyhřátý klobouk kouzelníka Pokustóna, ani nám se nechce z teplých spacáků.

Zahřejeme se rozcvičkou, ale snídaně musí počkat, než najdeme nějaký zdroj vody. Snad budeme mít štěstí ve vesnici. Balíme a odcházíme... Blízká obec se nazývá Staňkovice, tudíž se tady Déerko cítí jako doma. A u kostela vidíme i pumpu, ale je na cedulka, že voda není pitná. Hledáme dál, ale mezitím paní z vedlejší chalupy hlásí, že místní vodu běžně pijí, že není jen chemicky upravená. Nu dobrá, odpumpujeme zákal z trubky a říkáme si, že na uvaření kaše a čaje by voda mohla postačit.

Dalším kopcem na naší trase je hřeben Dlouhého vrchu. A dlouhý je nejen hřeben, ale i cesta, která se vine po jeho úbočí. Nekonečný výstup zpestříme nejen obvyklou hrou „čísla“, ale taky poznáváním jarní květeny (hlavně orsej jarní, těch je tady spousta) a štafetovým závodem v prolézání betonového potrubí propustku. A hned se šlape líp © Na hřebeni se naobědváme a po modré pokračujeme až na jeho konec, který se jmenuje Křížová hora a je odtud opět překrásný výhled na krajinu od Krušných hor přes Milešovku a Litoměřice až k rovinám středního Polabí s památným Řípem.

Na o něco nižší Laffitově vyhlídce je to taky krásné, kocháme se, ale budeme muset pomalu dál, protože vlak na nás nepočká. Scházíme hodně strmou zkratkou, pak lesní vrstvenicí a nakonec mezi starými sady až do Žitenic. Před Podviním si ještě na chvíli sedneme do stínu v remízku mezi poli a poté už zbývá jenom posledních pár stovek metrů mezi novými vilkami až na železniční zastávku. Času na otázkáč nám zbylo dost a tak si můžeme zopakovat, kde všude jsme byli, co jsme tam viděli a přidat i pár zajímavostí – třeba ke kterému moři je to z Česka nejbliž a jestli je to blíže než na Slovensko.

A pak už je tu motorák, který vystoupá od Labe k Úštěku, promotá se mezi kopci Středohoří a Kokořínka, aby nás vysadil na českolipském hlavním nádraží. Nastupíště, kam má přijet náš přípoj, je v neděli v podvečer pěkně nacpané, ale naštěstí do našeho osobáku všichni nenastoupí. Cesta na Boleslav je pohodová a rychle uteče. Byla to krásná výprava!

Rekapitulace
s Medúzou

Piškoti v Českém
středohoří jsou k vidění
tady

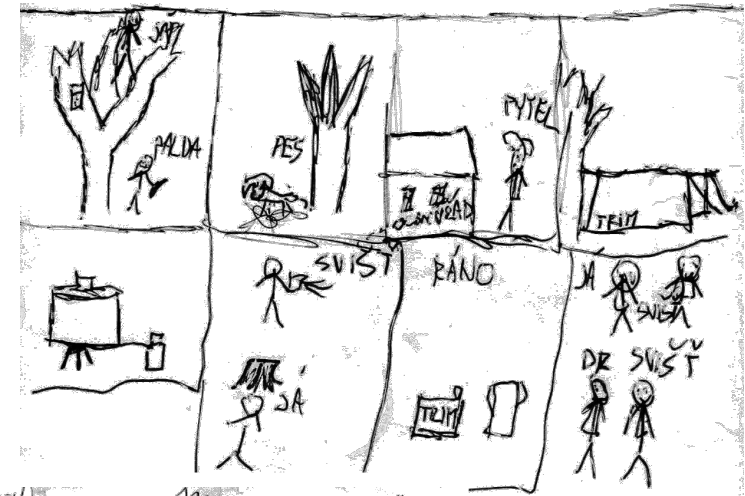
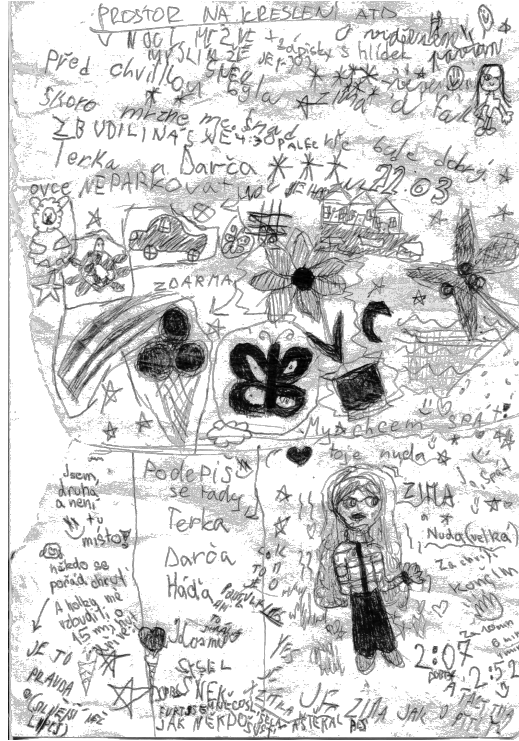

Zápisy ze schůzek
a z výpravy vytvořili
Svišť a Honza

PIŠKOTÍMA OČIMA > České středohoří
26.–27. 4. 2025

Darča

Muhu
(obsahuje
product
placement)

Klárka

**zápis
z hlídky**
(kolektiv
autorů)

Dobby